

Az alapeljárás felei

Felperes: Sotiris Papasavvas

Alperesek: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi, Giorgos Sertis

Rendelkező rész

- 1) A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) 2. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés szerinti „információs társadalommal összefüggő szolgáltatások” fogalom magában foglalja az olyan online információt nyújtó szolgáltatásokat, amelyek esetén a szolgáltatónak nem a szolgáltatás igénybe vevője fizet díjat, hanem a weboldalon közvetített reklámokból származó bevételek biztosítják a díjazását.
- 2) A 2000/31 irányelvvel nem ellentétes, ha a rágalmazás esetén fennálló polgári jogi felelősség rendszerét alkalmazzák egy olyan ügyben, mint amelyről az alapeljárásban is szó van.
- 3) A 2000/31 irányelv 12–14. cikkében szereplő polgári jogi felelősségkorlátozások nem vonatkoznak annak a sajtókiadó társaságnak az esetére, amely olyan weboldallal rendelkezik, amelyen elektronikus formátumban tesznek közzé valamely újságot, és amely társaság díjazását egyébiránt az ezen a weboldalon közvetített kereskedelmi reklámokból származó bevételek biztosítják, mivel e társaságnak tudomása van a közzétett információkról, és kezeli azokat, függetlenül attól, hogy az említett weboldalhoz való hozzáférés ingyenes vagy fizetős.
- 4) A 2000/31 irányelv 12–14. cikkében szereplő felelősségkorlátozások alkalmazhatók egy rágalmazás esetén fennálló polgári jogi felelősségre vonatkozó, magánszemélyek közötti jogvita keretében, amennyiben az említett cikkekből szereplő feltételek teljesülnek.
- 5) A 2000/31 irányelv 12–14. cikke alapján az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó nem akadályozhatja meg, hogy polgári jogi felelősség megállapítására irányuló keresetet nyújtsanak be vele szemben, és következésképpen azt, hogy valamely nemzeti bíróság ideiglenes intézkedéseket alkalmazzon. A szolgáltató az e cikkekből előírt felelősségkorlátozásokra az azokat átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően, vagy azok hiányában a nemzeti jog összhangban álló értelmezése érdekében hivatkozhat. Ellenben, az alapügyben is szóban forgóhoz hasonló jogvita keretében a 2000/31 irányelv önmagában nem keletkezett magánszemélyekre vonatkozó kötelezettséget, következésképpen arra nem is lehet magánszemélyekkel szemben hivatkozni.

(¹) HL C 207., 2013.7.20.

A Bíróság (negyedik tanács) 2014. szeptember 11-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Österreichischer Gewerkschaftsbund kontra Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen (C-328/13. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 2001/23/EK irányelv — A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelme — A kedvezményezett arra irányuló kötelezettsége, hogy a kollektív szerződésben lefektetett munkafeltételeket az új kollektív szerződés hatálybalépéséig fenntartsa — A kollektív szerződés fogalma — A felmondott kollektív szerződés hatályát az új kollektív szerződés hatálybalépéséig fenntartó nemzeti jogszabály)

(2014/C 409/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Alperes: Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Rendelkező rész

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett, „a valamely kollektív szerződésben lefektetett munkafeltételek” alatt azokat a munkafeltételeket is érteni kell, amelyeket kollektív szerződésben fektettek le, és amelyek a tagállam jogának értelmében az említett szerződés felmondása ellenére továbbra is hatályban maradnak a felmondást megelőzően közvetlenül annak hatálya alá tartozó munkaviszonyok tekintetében, mindaddig, ameddig az említett munkaviszonyok tekintetében nem lép hatályba új kollektív szerződés, vagy az érintett munkavállalók nem kötnek új egyéni megállapodásokat.

(¹) HL C 274., 2013.9.21.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2014. szeptember 11-i ítélete (a Nejvyšší správní soud [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ministerstvo práce a sociálních věcí kontra B.

(C-394/13. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Migráns munkavállalók szociális biztonsága — 1408/71/EGK és 883/2004/EK rendelet — Alkalmazandó nemzeti jogszabályok — Családi ellátás nyújtására illetékes tagállam meghatározása — Olyan helyzet, amelyben a migráns munkavállaló és annak családja abban a tagállamban él, amelyben az érdekközpontjuk található, és amelyben családi ellátásban részesült — Családi ellátás iránti kérelem a származási tagállamban, miután a lakóhely szerinti tagállamban az ellátáshoz való jogosultság lejárt — A származási tagállam nemzeti szabályozása, amely az ilyen ellátások minden olyan személy részére való nyújtását írja elő, akik ezen államban nyilvántartott lakóhellyel rendelkeznek)

(2014/C 409/22)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší správní soud

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Alperes: B.

Rendelkező rész

1) Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakészé tett és a 2008. június 17-i 592/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletet és különösen annak 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam kizárólag azon körülmény alapján minősül valamely családi ellátás valamely személy részére történő odaítélésére illetékes államnak, hogy e személy nyilvántartott lakcíme e tagállam területén található, anélkül hogy ő maga és családtagjai az említett tagállamban dolgoznának, vagy szokásos tartózkodási helyük ott lenne. E rendelet 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal szintén ellentétes, ha valamely tagállam, amely nem az illetékes állam valamely vizsgált személy tekintetében, családi támogatásokat nyújt e személynek, feltéve hogy nem áll fenn pontos és különösen szoros kapcsolóelv a szóban forgó helyzet és ezen előbbi tagállam területe között.